

Lovas István: Engdahl: A gondolatgyárak VIII.

2017 június 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Kik ma a Bilderbergek?

Miként manipulálja a láthatatlan hatalom a politikát és a f?sodratú médiumokat? Ismertet? F. William Engdahl A gondolatgyárak cím? kötetér?l.

A múlt heti ismertetést ott zártuk le, amikor *Engdahl* az Olajfegyverrel a világhatalomhoz (Mit der Ölwaffe zur Weltmacht) cím? könyvéhez kutatott, és egy antikváriusnál egy könyvre bukkant, amelyben egy kézírásos jegyzetet felejtettek. A jegyzetet egy bilderberges, *Shepard Stone* készítette. A jegyzetkészítés idején, azaz az 1973-as olajválság alatt, a Bilderberg vezet?i bizottságának tagja volt. *Stone J. McCloy,* a Németországért felel?s f?biztos irányítása alatt a háború utáni német médiumok irányításáért volt felel?s. De aktív szerepet vállalt a CIA által finanszírozott Congress for Cultural Freedomban (Kulturális Szabadság Kongresszusa). A hetvenes években ? volt az amerikai Aspen Intézet berlini részlegének els? igazgatója. Az Aspen Intézet az elit része, amelyre még e folytatásban visszatérünk.

Az 1973-ból származó bizalmas dokumentum részleteket tartalmaz az olajárak OPEC-fenyegette megtöbbszöröz?désér?l. Ahelyett, hogy arról folyt volna az értekezés, a második világháború utáni törékeny gazdaságot elérni képes ilyen sokkot miként lehetne megakadályozni, a tanácskozás tárgya az volt, hogy miként lehet a Wall Street és a londoni City bankjainak bezsebelni a váratlan, hatalmas profitot.

A Bilderbergek szervezték az 1973-as olajsokkot, beleértve a *Kissinger*-féle közel-keleti „ingadiplomácia” eredményeit és Izrael egyoldalú felfegyverzését a szaúdiak éles tiltakozása ellenére. Az eredmény Szaúd-Arábiának Rotterdam és az USA elleni olajembargója volt, ami az olajárakat gyorsan felhajtotta.

Az olajár ezen sokszorosára emelkedése egy gyengül? dollárt mentett meg, amelyet két évvel korábban *Nixon* elnök lekapcsolt a dolláralapról. A Bilderberg-olajsokk következtében a brit és amerikai olajkonszernek – amelyeket akkor a „Hét n?vérnek” neveztek – a t?zsdepiacokon és a bankokban a legértékesebb vállalatoknak számítottak, és a felhalmozott pénzb?l nyújtottak hiteleket latin-amerikai országoknak, Lengyelországnak, Jugoszláviának és egyéb, olajimportáló országnak. Ez a petrodollár-újracirkuláltatás volt a tulajdonképpeni kiváltója a harmadik világ eladósodottsági válságának a tavalyi évszázad nyolcvanas éveiben.

A következ? alfejezet címe: *„Kik ma a Bilderbergek?”*, amely így kezd?dik: a Bilderbergek politikáját egy 35 tagból álló irányítóbizottság hajtja végre. Ennek bels? körében helyet foglal még egy tanács. Az irányítóbizottság korábbi tagjai voltak *David Rockefeller* mellett a brit *Lord Roll,* az S. G. Warburg kereskedelmi bank igazgatója és a Court of the Bank of England tagja, csakúgy, mint *Giovanni Agnelli* Fiat-f?nök és *Henry Kissinger.*

Ha megnézzük a 2012-es Bilderberg-konferencia résztvev?inek listáját, az segít megérteni, hogy miként m?ködik a globális politika.

A május 31-i találkozó Amerikában választási évre esett. A helyszín a Virginia szövetségi államban lév? Chantilly, közvetlenül Washington kapui el?tt. (Az idén szintén itt fogják tartani a Bilderberg-konferenciát.)

Engdahl ezután ismerteti a résztvev?k listáját, és elmondja, suttogtak *Obama* részvételér?l is, de a Bilderbergek prominens résztvev?ik nevét sokszor elhallgatják.

A jelenlév?k között ott volt az Európai Bizottság két biztosa is. Az amerikai résztvev?i listán szerepelt Henry Kissinger, a Bilderberg irányító bizottságának tagja, *John Kerry* volt szenátor és *James Wolfensohn* volt Világbank-elnök. De ott volt Oroszországból *Putyin* els? számú ellenfele, *Garr Kaszparov,* az ellenzéki Egyesült Polgári Front vezet?je is.

A szerz? ezután bemutatja a Bilderbergek által kiváltott olajár-megsokszorozás révén végrehajtott paradigmaváltás bevezetését, és hogy az milyen mértékben köt?dött Rockefeller „trilaterális álmához”. Majd részletesebben ismerteti mindebben az egyes szerepl?k tevékenységét, mint Kissingerét és *Brzezinskiét*, valamint az összefonódásokat az amerikai politikai vezetéssel. Beleértve természetesen a *Bush* családot, a *Clinton* családot és társaikat.

A könyv 68. oldalán egy nagyon érdekes táblázat található. Ez bemutatja a Trilaterális Bizottság hierarchiájának szerkezetét, annak 2015. áprilisi állása szerint. (Egyébként a Trilaterális Bizottságot David Rockefeller alapította 1973-ban azért, hogy „el?segítse” az Észak-Amerika, Nyugat-Európa és Japán közötti együttm?ködést.) Mint a végrehajtó bizottságban helyet foglaló *Jean-Claude Trichet-t,* az Európai Bank volt elnökét, David Rockefellert, *Paul A. Volckert* és így tovább.

De ott van egy olyan név is, amelyr?l eddig talán nem sokan hallottunk. Ez pedig *Paul Révay*, a Trilaterális Bizottság európai igazgatója, aki a globális horderej? kérdésekkel foglalkozó Friends of Europe (Európa Barátai) gondolatgyárnak is a vezet?ségében foglal helyet.

Ezt követ?en Engdahl egy újabb fejezetben rátér az Atlanti Tanács bemutatására, amelyet 1963-ban hoztak létre, és a NATO gondolatgyára lett.

Majd következik egy újabb, hasonlóan hatalmas befolyású gondolatgyár, a Colorado szövetségi államban lév? Aspen Intézet bemutatása. Ami szintén azért érdekes, mert a nagyközönség ennek esetében sem sejti, hogy ez az intézet micsoda hatalmas befolyást gyakorol a világ dolgaira. Az Aspen Intézet azonban nem elégedett meg azzal, hogy csak központja volt. Elkezdte létrehozni fiókagytrösztjeit Németországban, Franciaországban, Olaszországban, Spanyolországban, a Cseh Köztársaságban, Mexikóban és Indiában, aminek következtében még tovább tudta fokozni amúgy is óriás befolyását. Céljai azok voltak, mint azoké, akik pénzelték. Itt is a jól ismert nevekkel találkozhatunk, mint a Rockefeller testvérekkel, a Ford Alapítvánnyal, a Carnegie Corporationnel, a Bill és Melinda Gates Alapítvánnyal, a Goldman Sachsszal, *Michael Bloomberggel* és társaival.

Az Aspen Intézet igazgatóinak piramisa tetején *Madeleine K. Albright* ült, aki 1999-ben Clinton külügyminiszteréként Szerbia (és így Újvidék stb.) illegális, egyoldalú bombázása mellett döntött. ? volt az is, aki elismertette nemzetközileg a koszovói latorállamot. Az elnökségben foglalt helyet *Condoleeza Rice*, szintén volt amerikai külügyminiszter, és a Bush–*Cheney*-kormányban nemzetbiztonsági tanácsadó. A 2003-as iraki invázió el?tt ? terjesztette el azt a hazugságot, hogy *Szaddám Huszeinnek* tömegpusztító fegyverei vannak.

De az elnökség tagja volt többek között *Javier Solana* korábbi NATO-f?titkár, akinek ezenkívül még vezet?i pozíciói vannak a *Soros* által finanszírozott International Crisis Groupban, Soros Európai Külkapcsolatok Tanácsában és Soros Emberjogi Figyel?jében (Human Rights Watch).

Az Aspen Intézet a washingtoni geopolitikai establishment céljaihoz megszólalásig hasonlító célokért küzd. Minden igyekezetével támogatja a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerséget, de úgy, hogy az egyes nemzetállamok törvényeit – els?sorban az egészség és biztonság terén – multinacionális konszernek magánjogainak rendelje alá. Nem véletlen, hogy az Aspen Intézet milyen mértékben támogatta Obama elnök agresszív-provokatív szankcióit Oroszország ellen, ami nem csoda, ha rápillantunk arra, kik irányítják az intézetet.

De az Aspen Intézet mellett még aktív szerepet vállal a globalista ügyrend el?revitelében egy másik, washingtoni gondolatgyár is. Annak félrevezet? neve: Az USA Német Marshall Alapítványa (German Marshall Fund of the U.S.). A könyv hetedik fejezete ezzel a gondolatgyárral foglalkozik ezen cím alatt: A nem német German Marshall Fund.

A legfontosabb washingtoni gondolatgyárak mindegyike valahogyan ugyanazon irányban dolgozik, és osztoznak mind a vezet?kben, mind pedig a szponzorokban. Ennek következtében sokkal nagyobb hatásfokkal tudják befolyásukat kifejteni, mint ha egyetlenegy ilyen agytrösztbe fektetnék be az összes pénzt. A Külkapcsolatok Tanácsának céljai éppen úgy egybevágnak David Rockefeller Trilaterális Bizottsága céljaival, mint ahogyan annak Bilderberg-csoportjával és az Atlanti Tanáccsal. Gyakorlatilag teljes a harmónia a stratégiai érdekek terén.

Mindez pontosan illik a German Marshall Fundra, amelyben az égadta világon semmiféle német nincs. Ennek a hivatalos neve The German Marshall Fund of the United States. Ez egy amerikai gondolatgyár, amelynek székhelye Washingtonban van. Programja a háború utáni Németország és általában véve az Európai Unió szuverén államainak szétbontása, hogy azokat jobban lehessen hozzápasszítani a Wall Street globalizációs ügyrendjéhez.

Ehhez ugyanis az szükséges, hogy az er?s szuverén nemzeteket kikapcsolják. Németországot és az EU-t államok szövetségeként úgy kell m?ködtetni, hogy Washington globális céljait szolgálják. Zbigniew Brzezinski, a Tilaterális Bizottság volt igazgatója és több amerikai elnök tanácsadója egyszer azt mondta, hogy az EU-államokat az amerikai szuperhatalom vazallusainak kell tekinteni.

(Folytatjuk.)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló